

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 2-4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 48 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 8-10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om den europæiske arrestordre m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/2 2003. Første behandling 14/3 2003. Betænkning 22/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Dette er jo en meget vidtgående lov, også så vidtgående, at udvalget ikke har kunnet nå at færdigbehandle den nu, og derfor har udvalget også bedt om få den tilbage efter anden behandling, så vi kan gå videre med den.

Det er jo indførelsen af EU som ét retligt område. Ligesom man tidligere har lavet ét retligt marked, man har lavet Den Økonomiske Monetære Union, skal man nu også til at kunne spørre mennesker inde på tværs af landegrænserne, der jo ikke skal være gældende længere heller ikke på det her område.

Der er en række problemer, som man simpelt hen ikke har nået at afklare, før man bare traf beslutning om, at man nu gjorde EU til ét retligt område. I forbindelse med et af problemerne håber vi, at Justitsministeriet så godt som muligt vil være med til at sikre, at mennesker ikke kommer i klemme. Det er med hensyn til de psykisk syge og de udviklingshæmmede, for selv om det kan være slemt for alle os andre at blive udleveret til et andet EU-land og skulle sidde i fængsel et eller andet sted uden helt at kunne se, hvad der sker med os, så er det altså langt, langt værre for psykisk syge og udviklingshæmmede.

Derfor er det selvfølgelig også glædeligt, at justitsministeren har svaret Retsudvalget på bilag 31, hvor hun har kommenteret henvendelsen fra LEV, de udviklingshæmmedes organisation, og sagt, at hvis en person, der begæres udleveret, lider af en alvorlig, uhelbredelig fysisk eller psykisk sygdom, vil udleveringen i praksis efter omstændighederne kunne udsættes på ubestemt tid.

Jeg håber, at justitsministeren vil forsikre os om, at når der er tale om udviklingshæmmede, hvor der jo desværre ikke er udsigt til, at de nogen sinde holder op med at være udviklingshæmmede, så vil man altid udsætte udleveringen på ubestemt tid, for der er jo ingen udsigt til, at deres forhold kan ændre sig. I hvert fald håber jeg, at vi kan være med til at give dem den sikring, der ligger i, at de ikke skal gå og være nervøse for, at de på et tidspunkt bliver udleveret til et fængsel i et helt andet land.

Så er der også det, som vi blev opmærksomme på for nylig, som ingen af os simpelt hen har haft fantasi til at forestille sig tidligere, nemlig at arrestordren har tilbagevirkende kraft. Jeg håber meget, at Justitsministeriet vil være med til at afklare, hvad det egentlig betyder i praksis. Hvad er det for nogle forbrydelser, som man tidligere har begået, man vil kunne blive udleveret for, og i hvilket omfang vil man kunne blive udleveret til andre EU-lande for ting, man har begået i Danmark, og som ikke var strafbare i Danmark?

Det håber jeg, at justitsministeren vil være med til, at vi kan få afklaret, inden et flertal des-